

INLEIDING EN OVERWEGING 1^E ADVENT A 29-30 november 2025

Jesaja 2,1-5; Romeinen 13, 11-14; Mattheus 24, 37-44 robot

Inleiding

Het is een oud en goed gebruik om ons, als christenen, als gelovigen, voor te bereiden op de grote feesten van de Kerk. Zo ook op Kerstmis.

Zoals ooit als vanzelfsprekend mensen gingen biechten bij de priesterpastor voor Kerstmis en Pasen, zo is al vele jaren de traditie dat we gezamenlijk nadenken over ons leven, over onze goede en minder goede kanten en daden. Een bezinning gezamenlijk: We onderzoeken ons geweten, we belijden onze schuld en bidden hier vandaag om vergeving, om wat méér licht toe te laten in ons leven, licht van God.

Ik nodig u van harte uit om in deze viering dit moment van bezinning mee te maken en tegelijkertijd onze hoop en onze verlangens te koesteren.

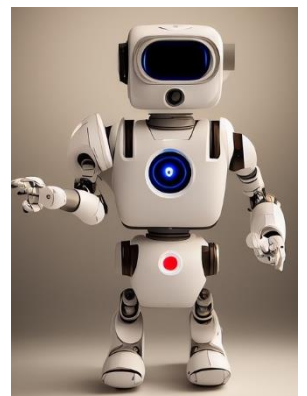
Ieder van ons kent wel de eigen donkere kanten, maar ook de donkerte in ons eigen leven. De adventstijd helpt ons om het licht van Kerstmis dichterbij te halen en om ook het licht in ons eigen leven weer te ontsteken. We doen dat eerst door het ontsteken van de eerste Adventskaars. Een mooie viering toegewenst!

Overweging

Het gaat bijna vanzelf als het jaar ten einde loopt: je kijkt terug.

Vaak, heel vaak ontdek je dat er alweer veel gebeurd is in dat ene jaar, dat sommige dingen al veel langer geleden lijken, andere dingen lijken ook net gisteren gebeurd te zijn. Maar 'tijdreizen', dat doen we. Er bestaan nog nét geen **robots** die ons terugbrengen naar 1955 of ons vooruitzetten naar 2055. Misschien doet t u ook denken aan 1985, de film met de speciale naam 'Back tot the future': Terug naar de toekomst!

Het woord 'Advent' betekent toekomst, komst. Ja, in onze dagen zijn we vooral heel erg bezig met de toekomst. Plannen voor Kerst en jaarwisseling, vakanties wellicht al, het nieuwe jaar, een noodvoorziening voor als de stroom uitvalt of als storm en regen extreem worden... we kijken vooruit naar een feest of een uitslag van t ziekenhuis of een examen- Terwijl we wel weten: de toekomst is elke dag gaande. Elke dag brengt nieuw leven, elke minuut worden kinderen geboren. Kinderen zijn een teken dat mensen in de toekomst geloven, ook al ervaren we zorgen over wie na ons komen. Hoe ontwikkelt de wereld zich? Wordt ze onmenselijker door **robots en AI** – worden we nóg haastiger, hebben we nog minder geduld om te

wachten? Zijn we bang dat onze zo luxe wensen niet meer ingewilligd worden, het liefst onmiddellijk?

De Advent richt onze blik op Jezus en doet ons zo terugblikken. *Terug naar de toekomst*. Al klinkt 't misschien tegenstrijdig: Juist door terug te kijken, krijgen we weer hoop. Als we – **met het evangelie** – terugdenken aan die dagen van Noach, hoe men dacht met-ark-en-al te vergaan, maar toen naar buiten keek, en zag dat het licht begon te worden, ontstond er hoop voor de toekomst. Een toekomst die ons soms maakbaar lijkt, maar het niet is. 't Beste voorbeeld is een gezond kind: dat geen robot is, vernuftig in elkaar gezet, maar 'n cadeau, een groot geschenk. Het blijft een wonder als het goed gaat. Net zoals je geliefde die je verloren hebt, geen '**pop**' is, maar een lieve mens, met wie je veel deelde, met wie je hoopte toekomst te maken, elk leven is zo uniek. De mensheid is al tijden onderweg. Onze tijdslijn begint 1000-den jaren geleden. Terugkijkend nu vandaag aan het begin van deze Adventstijd, horen we de stem van **de profeet Jesaja**, die ons zijn droom over vrede en verbondenheid laat horen: hij zegt: "Kom, laten we optrekken, geef de hoop niet op: Ooit zullen zwaarden ploegijzers worden, zullen speren om te doden sikkels zijn om te verbouwen. Geen volk zal nog het zwaard trekken", is niet meer nodig. Als mensen elkaar als kostbare, maar ook als kwetsbare wezens gaan zien, is oorlog of ruzie zelfs totaal overbodig.

Dan kunnen we het donker samen áán.

In de duisternis van onze wereld anno 2025, lijken **robots** het licht te moeten ontsteken – maar we zien al: gaat niet lukken. De echte dingen van t leven, zoals droefheid of vijandschap zijn met **geen robot** weg te poetsen.

Wij zijn adventsmensen – nee, we zijn niet perfect en we zijn **geen robots**...we vergeten dingen, we hebben emoties die kunnen oplopen, we zijn mensen die je niet met knopjes kunt bedienen maar die je eerder met een duwtje in de rug, of met een oproep 'let op', elkaar erop kunt wijzen dat het niet aan ons is elkaar te veroordelen maar dat Jezus zelf de uiteindelijke rechter is, aldus Paulus. Hij **zegt** "Het is tijd om wakker te worden, laten we ons wapenen met licht". Ook **Jesaja, de boeteprediker**, wijst ons erop dat we niet als **robots bestuurbaar** zijn, maar dat de Heer ons de weg wijst naar het leven.

Als we met een andere 'mindset' ons bezinnen, proberen te luisteren naar Gods stem, dan ontstaat er hoop voor de toekomst. **Het evangelie** vandaag is dan ook niet somber. Het roept ons op om waakzamer te zijn, om oog te krijgen voor wat niet deugt, of kapot maakt, het kan ook misgaan.

Waakzaam op wat werkelijk licht is en licht geeft...

Even stilstaan bij onszelf...even stil bij wie ons lief zijn, bij wie ons nodig heeft, bij wat echt belangrijk is... Om het licht in ons leven binnen te laten komen, zijn

geen robots nodig, maar misschien is wel, méér dan ooit, kerk nodig, geloof, vertrouwen, en de rust en de tijd om (met Noach) oplettend naar buiten te kijken naar waar het licht begint te worden. Er wachten ons 4 prachtige Adventsweken met steeds meer licht – we kijken steeds even ‘terug’ om dan de toekomst hoopvol tegemoet te zien – ‘back to the future’. Of: om het met **Jesaja** te zeggen: laten we wandelen in het licht van de Heer. Amen.

Pastor Nellie Hamersma